

НАРОДНА СЪБРАНА

ВАРНА.

7 Априль 1911.

Долу Консерваторщината!

Първата работа на първоизбрания князь Александър Батемберг е била да попита хесенските юристи, какво мислят тѣ за българската конституция. Хесенските юристи се изказали въ тоя смисълъ, че съ тази конституция не може или много е трудно да се управлява. Професоръ Милоковъ добавя: едва ли юристите на по-демократичните страни, английските, американските или швейцарските, биха се съгласили съ кабинетните прѣдставители на държавната мъдрост на Хесенското херцогство. Споредъ проф. Милоковъ хесенските юристи сж се произнесли така за нашата конституция, защото сж имали прѣдъ видъ не българския животъ, а германската демокрация отъ която послѣдните сж се страхували твърдѣ много. Съ други думи, ако князь Александъръ бѣше искалъ мнѣнието, напримѣръ, на нѣкои швейцарски професори, той би получилъ отговоръ съвършено противоположенъ.

Проф. Милоковъ по нататѣкъ казва: българитѣ иматъ вѣра въ жизнеспособността на великитѣ принципи, които тѣ самп сж положили въ основата на своята конституция и иматъ за цѣль развитието на политическото самосъзнание на народа въ рамките на даденитѣ, съществуващи политически учреждения.

Имамо е безумци въ политическото минало на България, които сж били засѣдени противници на българската конституция. Такива безумци се явяватъ за пръвъ път българекитѣ консерватори. Послѣднитѣ, като се позуваме съ образнитѣ изрази на Славейкова, „страхували се тамъ, дѣто нѣма страхъ и се опитвали да чешатъ народа тамъ, дѣто не го сърби.

Вънъ отъ хесенскитѣ юристи, князь Александъръ нѣмалъ други довѣрени лица за разрѣшение на въпроса, какъ да се управлява княжеството, освѣнъ българекитѣ консерватори. Константинъ Стоиловъ, единъ отъ членоветѣ на тази малка група, станалъ близко лице на княза въ първитѣ дни на неговото князуване, и то прѣди още князътъ да пристигне въ България. Стоиловъ говорятъ на чужди езици, както и другитѣ членове на групата, при това хората отъ тая група били образовани юристи, а Александъръ не разбиралъ ни дума по български, нѣмалъ никакво понятие отъ политиката и никакви способности за нея.

Князь Александъръ започналъ своята конституционна практика съ това, че по свѣта на Шенелевъ, руски воененъ аташе, нагърбилъ се да състави своя пръвъ кабинетъ отъ водителитѣ на двата враждебни лагера, — именно Грековъ, който е билъ консерваторъ, Цанковъ и Каравеловъ — върли противници на консерваторщината. Свѣтътъ на Шенелевъ не държалъ смѣтка не само за конституционнитѣ принципи, но и за българската психология. Цанковъ и Каравеловъ,

като знаели още отъ търпеливото събрание силата на своето влияние, отказали се да влѣзатъ въ едно министерство съ човѣкъ, който въ това събрание сж съставилъ репутация на измѣнникъ на народнитѣ интереси и на човѣкъ опетненъ. По тоя начинъ, първата крачка била и първа неополка. Тогава князътъ назначилъ безцѣлното министерство на Бурмова — съ консерваторска окраска. Бурмовъ уволнилъ много чиновници, поради привързаността имъ къмъ либералната партия. Тия уволнени чиновници още повече успили онова настроение, което и безъ това било силно въ народа, и което даже още не може да се нарече „оппозиционно“, понеже „народътъ“ още не е знаелъ, че избраното отъ него мнозинство може да се яви въ оппозиция, а не на власт. Изборитѣ дали всичко 30 консерватори депутати отъ 170 прѣдставители. Въ своятъ отговоръ на тронното слово либералното мнозинство изказало бламъ къмъ министерството на Бурмова.

За нещастие на князь Александра, руското правителство му дава новъ свѣтъ — да разпусне първото избрано отъ българския народъ събрание. То мислило по такъвъ начинъ да посплаши българекитѣ либерали — *това е билъ тогава цѣлитъ български народъ*“. Крѣжкоктъ на Стоилова е чувствувалъ това; за туй, „камарилата на Стоилова“ (изразъ на Т. Икономовъ) като не се рѣшавала още да излѣзе отъ свое име, се рѣшила да постави напредъ митрополита Климентъ, който ималъ шансъ да повлияе на народа съ свои духовенъ санъ. Въ кабинета на митрополитъ Климентъ, влѣзалъ като министъръ на вътрѣшнитѣ работи самия Т. Икономовъ, който въ новитѣ избори се държалъ коректно и неутрално, вслѣдствие на което, консерваторитѣ прокарвали още по малко партизани, отколкото въ първата камара. Министерството на Климентъ се явило съ още по голямо малцинство, отколкото министерството на Бурмова, и князътъ назначилъ за министри непавиетнитѣ нему Цанковъ и Каравеловъ.

Тоя е билъ единъ отъ най-важнитѣ моменти въ конституционния животъ на княжеството. Либералната партия се позувала сега съ онази власт, на която тя имала право поради своето изключително влияние въ страната. Вътова врѣме тя даже не била „партия“ — тя още е била, както казахме я отъ — „народътъ“, т. е. народътъ не дѣлялъ отъ себе си — точно тѣй, както това е било и въ фазиса на църковната борба, на която либералитѣ сж дължали своето влияние.

Ако направихме горнитѣ извадки отъ книгата на професоръ Милоковъ, това е, защото тѣ сж много поучителни; защото, безспорно, ние много малко сме се възпали въ най-новата наша политическа история. Борбитѣ на българекитѣ граждани сж били винаги борби за тѣхнитѣ свободи, и тоя който се е опитвалъ да прави спѣнки за правилното развитие на оня нѣтъ,

що води къмъ възтѣжествуване на демокрацията, винаги сж о счупвалъ главата. *Ние искаме да подчертаемъ, че консерваторитѣ у насъ сж били и си оставатъ единствени врагове на свободитѣ на българския гражданинъ*.

Моментитѣ, които прѣживяваме по настоящемъ сж отъ такова естество, че ние виждаме черни облаци надвесени на нашия политически небосклонъ. Всѣки новъ день може да ни донесе нови изненади и за да бждемъ готови да посрѣтнемъ и се боримъ съ злото, ние трѣбва да почерпимъ уроци отъ нашето минало. Само нѣколко десетки години сж се изминали отъ учредителното ни събрание, въ което за първи пътъ се проявиха желанията на една шепа хора, наречени консерватори, ржководени отъ единствената цѣль — *да бждатъ врагове на гражданскитѣ свободи*. Домоганията на консерваторитѣ всѣкога при удобенъ за тѣхъ моментъ, сж се проявявали. Хора отъ тая племена консерватори имаме и днесъ, и моментитѣ, ко прѣживяваме сега, тѣ намиратъ за твърдѣ удобенъ, и стрѣмятъ се да го използватъ.

Но отъ друга страна, консерваторщината винаги е срѣщала съпротивление отъ своя смѣлъ противникъ — *българския народъ*.

Ние не виждаме други останки отъ консерваторитѣ въ годинитѣ, въ които живѣемъ, освѣнъ тѣй нареченитѣ *народници*. Послѣднитѣ вече хвърлиха ржжавицата на своя противникъ — българекия народъ и първа тѣхна жертва станаха най-важнитѣ прогресивно-либерали, които безъ сами да знаятъ какъ и защо, станаха тѣхни сътрудници, и то веднага слѣдъ смъртта на Цанкова. (Каква ирония на съдбата!)

Въ недалечно бждеще ще бжде свикано Великото Народно Събрание. Не сж само нашитѣ традиции, които ще ни заставятъ да видимъ въ това Събрание една борба между два и само между два лагера: между приятелитѣ и неприятелитѣ на народнитѣ свободи. Повече отъ всѣки други нѣтъ, прѣдстои на българекитѣ граждани да бждатъ на изрѣкъ. На знамето на всѣка отъ съществуващитѣ у насъ политически организации трѣбва прѣзъ изборнитѣ борби да бжде написано: *борба противъ консерваторщината*! Ние ще трѣбва всички партизански страсти да напунетемъ и всички срѣдства да употребимъ, но мощна да направимъ партията, която ще се бори противъ консерваторщината. Въ Великото Народно Събрание трѣбва да има и ще има двѣ само партии: една която ще стои на дѣно — консерваторитѣ^{*)}, и друга на дѣно — партията на *българския народъ*. И на българекитѣ народъ прѣдстои една нова побѣда чрѣзъ мощния ударъ, който ще нанесе на консерваторщината, и който ще даде на българии възможностъ и новъ поттикъ да върви напредъ и все напредъ. **Н. К. М.**

^{*)} Консерватори ние наричаме не само народияцитѣ, или по-голямата частъ отъ тѣхъ, но и всички други хора на камарилата, въ кои да било партия и да се числятъ.

Думи и дѣла на Демократическата партия.

VII.

Едно отъ най-важнитѣ права на Българския народъ, гарантирани му съ нашата конституция, освѣнъ тия за личната му свобода и въобще свободитѣ, които даватъ възможностъ на българекитѣ граждани да се самоуправляватъ, и които свободи разгледохме въ статиятѣ си до сега, сж правата му да уредя самъ харчовѣтѣ на своето държавно домакинство и източницитѣ отъ които ще покрива тия харчове. При днешното устройство на държавата, която прѣдставлява едно своегорода домакинство, както при отдѣлнитѣ човѣшки домакинства, има нужда да се правятъ разходи, г. е., да се хранятъ пари. Никой не може да говори абсурда, че държавата може да живѣе безъ свои харчове, защото прѣди всичко същата тая държава съществува за да улеснява борбата на човѣка съ природата и съ себе подобнитѣ, при което улесняване, напр., тя трѣбва да строи цѣлища, желѣзници, портове и пр., да издържа войска за защита срѣщу неприятелитѣ, да учреждава културнопросвѣтни и санитарни институти, като училища, болници и пр. За всичко това, обаче при днешното стокново общество, общество на капитализма, за да се върши трѣбватъ парични срѣдства. Отъ кого ще се взематъ тѣ? — Безспорно, отъ тоя, за чиято полза ще се харчатъ, или въ случая това е пакъ Българския народъ. Тия суми се събиратъ въ видъ на данѣци и се харчатъ за общото домакинство на народа, наречено държава. Значи, взема се отъ една джебъ на тоя народъ, за да се тури въ другия му джебъ. И колкото по-вече блага се създаватъ отъ държавното управление за народа, толкова по-вече и тоя послѣдния данѣци ще плаща. Понеже пъкъ все по вече нуждитѣ растатъ, и искатъ своето удовлетворение частъ по скоро, държавнитѣ харчове ще растатъ и слѣдов., данѣцитѣ ще се уголямватъ. Българския народъ, прочее, не трѣбва да вѣрва на тия, които му обѣщаватъ, че цѣли да му намалатъ данѣцитѣ, нито пъкъ трѣбва да желае унищожението имъ, но за това пъкъ трѣбва особено да настоява и да се бори, што вземанитѣ данѣци да се харчатъ само за увеличаване на богатата му и при това, съжитѣ данѣци да се събиратъ отъ гражданитѣ съразмѣрно на богатата, които имъ охранява държавата. Защото при днешното общество, гдѣто не всички живѣятъ еднакво, гдѣто една малка частъ отъ хората иматъ грамадни богатства и се ползватъ отъ всички блага на земния животъ, а друга, едно голямо множество, сж лишени и отъ насѣщния хлѣбъ, отъ богатата, които създава държавата, се ползватъ само тая малка частъ доволници, натрупани съ богатства, но не и гладующитѣ. И наистина, кому сж потребни желѣзници и шосета? Не на богаташа ли за да изнася своитѣ произведения? Кому е потребна войска и полиция да охранява живота и

имота? Разбира се, че каситѣ на богаташа и неговитѣ имоти иматъ нужда отъ охрана. А съдрания джобъ и парвулъ на бѣдняка, който спи по полетата, не се нуждаятъ отъ охрана, защото не ще се намѣрятъ охотници за тѣхъ.

Въобще държавата харчи за да създава по-вече добрини за имотнитѣ, които и днесъ се рдавтъ на най-щасливъ животъ. Щомъ е така най-справедливо е държавнитѣ харчове да тѣжатъ по-вече върху имотнитѣ, тѣзи, за които и ставатъ тия харчове.

Ето защо най-разумната, най-справедливата и народополезна финансовата политика е да разпрѣдѣлишъ държавния финансовъ товаръ споредъ силитѣ на всѣкого. При това да изнесемъ ясно прѣдъ народа всичкитѣ му харчове, такива каквито трѣбва да станатъ, чрѣзъ гласуванитѣ всѣка година бюджети.

До сега обаче у насъ никой не е обръщалъ внимание върху тая областъ на управлението ни и само сж увеличавали разходитѣ за съвсѣмъ неоползни работи за народа ни, лагали сж го при опрѣдѣлене всѣкогодишнитѣ приходи и разходи и сж събирали данѣци, които товари на най-много бѣдитѣ маси. Всѣкому е извѣстно, че най-равноспни товарачи на българския народъ сж тѣй нареченитѣ скрити, или косвени данѣци, у насъ сж днешнитѣ управници у насъ народияцитѣ, които първи въведоха и увеличили тия данѣци, като отъ друга страна хвърлиха прахъ въ очитѣ на българския земеделѣцъ съ н малението на поземелния данѣкъ. Намалиха поземеленъ налогъ 5 милиона лева, а поставиха косвени налози 40 милиона лева. Въ какво се състоятъ тия косвени налози? — Това сж разнитѣ мита и акци на гасъ, сапунъ, солъ, дървено масло и пр... пѣща, които най-много се употребяватъ отъ нашия земеделѣцъ, еснафинъ и работникъ. Както министра и милионеръ Гешевъ, или покойния финансистъ Паяковъ иматъ нужда отъ солъ, така и най-големия бѣднякъ яде солъ. Но дребния земеделѣцъ храни съ нея и добитѣка си и смѣтнато годишно той купува много повече солъ, отколкото Гешевъ, или Паяковъ, и тѣзи послѣднитѣ ще платятъ много по малко данѣкъ косвенъ който се налага на солта отъ крайния бѣднякъ. Гдѣ е тукъ правдата? Но при тия косвени данѣци, наречени още хайдушки, народа се грозно заблуждава; той не ги осѣща и само се чуди, горкия, защо всичко поскѣпява, защо по рано въ турско за кило гасъ плащаше 10 стот., а сега 40 ст. и го отдава на търговскитѣ спекули. Прѣмахването на тия косвени данѣци, които се турятъ отъ богатиятѣ, само защото поставитѣ цѣлиа данѣченъ товаръ върху бѣдняцитѣ, е било поставено още въ начало при изработване програмата на демократическата партия и ти съдѣйствува да се внесе въ платформата на блока и заяви въ своята си декларация и VI кога дойде на властъ, че ще се погрижи да тури въ редъ държавнитѣ финансии, като облекчи данѣчния товаръ върху по слабитѣ български граждани и го

прѣхвърли върху по-силните икономически, чрѣз прѣмахване постепенно на косвенитѣ налози и чрѣз прогресивното облагане съ данѣкъ доходитѣ и капиталитѣ на българскитѣ граждани. Последната реформа е една отъ пай-великитѣ реформи на свършенната радикална демокрация и у насъ тая реформа се прокарява безъ особен шумъ, докато въ Франция и Англия напр. още водятъ ожесточени борби за прокаряването ѝ. Първата грижа на демократическото правителство бѣ да тури въ известностъ държавнитѣ приходи и разходи и да приготви единъ искренъ бюджетъ, т. е., да се гласува за харчене толкова, колкото ще трѣбва да се харчатъ, и да не става нужда прѣзъ годината да се взематъ свръхсметни суми, такива, които не сѫ прѣдвидени, да се харчатъ.

Миналитѣ правителства сѫ правили така, напр. стамболиститѣ при падащите си гласуватъ за мината Перникъ 200,000 лева, когато всѣка година се харчатъ по милионъ и двѣста, или гласуватъ за храна на войницитѣ 2 милиона, и на края приготвятъ единъ нагледъ малък бюджетъ, напр. 140 милиона. Но какво излиза, паритѣ, опрѣдѣлени за мината, или за войницитѣ се свършватъ още на втория мѣсецъ отъ годината и започватъ да се отпущатъ свръхъ сметнитѣ кредити и току виждъ вмѣсто прѣдвиденото въ малкия бюджетъ отъ 140 милиона лева сѫ похарчени 200 милиона лева. Ето тука е измамата на бившитѣ наши прѣди демократическото правителства, които измама демокрацията искаше да се прѣмахне. Колкото и трудно да бѣ това, демократическата партия опрѣдѣли точно разходитѣ и отъ 204 милиона бюджетъ го смѣна на 153 милиона прѣзъ 1909 год. Само извънредни разходи правителството на г. Малинова изплащаше съ кредити. Но при тия разходи демократическата партия увеличи харчоветѣ само за народополезни дѣла. Така училищния бюджетъ тя увеличи отъ 11 милиона на 23 милиона лева; земледѣлие и търговия отъ 4 милиона на 10 милиона; пътища и желѣзници отъ 19 милиона на 30; народно здраве отъ 3 на 5 милиона лева. Това за три години, прѣзъ което врѣме военни бюджетъ, ако и да сме били постоянно прѣдъ прага на войната, е намаленъ отъ 98 милиона на 39 и така си е останалъ, даже за 1911 година пакъ е намаленъ съ 200 хиляди лева. Явно е какъ сѫ харчени народнитѣ пари и колко много е направила демократическата партия за нашия народъ. При тоя още неуреденъ бюджетъ, демократическото правителство обща въ декларацията си, да реформира данѣжния товаръ въ духа на своята програма, като на първо мѣсто прѣмахне косвенитѣ налози, каквито бѣха монопола върху солта и акциза върху ракиитѣ, които стамболиститѣ прокараха за да ограбятъ българския народъ. Нѣма нужда да спомянемъ грозителитѣ на тия закони; народа ги помни още. Тѣ обаче отдавна паднаха: демократическиятъ парламентъ ги отмени. Последствията особено на закона за монопола на солта още ни тѣжатъ, защото едва тая година се изпразнитъ държавнитѣ складове, напълнени отъ Пякова, да се не вымирише народа, слѣдствие на което, солта още добръ не е спаднала по цената си. Въ сжщата си декларация правителството обща да тури начало на прогресивното облагане на доходитѣ. Таковъзъ начало то постави съ закона на пятната повинностъ, закона за военния данѣжъ и закона за данѣжа върху запитията. Въ всички се прокара началото, бѣдния да плаща малко, а богатата по-вече. Така вмѣсто грозния дапакъ на глава, пятната повинностъ гдѣто и Гешевъ съ файтони и афтомобили и волонара безъ царвули плащаха на майка България по 12 лева, сега ще се плаща 11 на сто отъ данѣжа който се плаща сръщу имота и доходитѣ на човѣка. И вече бѣдния воловаръ,

който плаща данѣжъ 10 лева годишно ще плаща 1 лв. пѣтенъ данѣжъ, а Гешевци по хиляди левове. Сжщо и съ военния данѣжъ, по-рано много богатски момчета се освобождаваха отъ офицерската комисия сръщу много дребенъ данѣжъ, какъвто и на нѣкой бѣдникъ, сега всѣки ще плаща по 10 лева, а богатата отгорѣ и по 2 на сто отъ доходитѣ си и 2 на хиляда отъ имота си. До сега съ данака занятие голѣмитѣ бръмбари се не ловаха. Никой голѣма лихварска банка не плащаше по-вече отъ 500 лв. данѣжъ, защото въ закона нѣмаше по-голѣмъ данѣжъ. Сега колкото по-вече печалби има, толкова по-вече ще плаща; така, ако печели 10 хиляди лева ще плаща данакъ 2 на сто, ако печели 20 — 3 на сто, ако печели сто хиляди 8 на сто.

По такъвъ начинъ се обложиха тия банки, които печелятъ милиони съ по 100—200 хиляди лева данѣжи. Всички думбази, разбира се, начело на днешнитѣ властници поведоха грозна борба противъ всички тия данаци, защото засѣгнаха тѣхната кесия, но демократическата партия не се уплаши, защото задъ нея е народа, който е доволенъ отъ тия реформи. Сега на сжщия подлѣжи да ги заварди отъ посѣгателството на новитѣ управници, като укаже подкрѣпата си пакъ на демокрацията.

Още една смѣла реформа прѣдприе демократическото правителство въ областта на финанситѣ. То тури рѣка и сметнитѣ и на военното министерство, на които никой не посмѣя да се докосне. То назначи тамъ цивилни финансови чиновници касиери и чрѣзъ ревизоритѣ си откри маса кражби, за които постави на скамейката на подсѣдимитѣ голѣмо число офицери, генерали и адмирал, даже и близки любимици на двореца та дори военни министри и за бѣдѣе погрѣчи да ставатъ кражби. Тоя неговъ жестъ напоследѣкъ не се хареса на българския дворецъ и той притурѣ къмъ причинитѣ за оставката на правителството. Това сѫ реформитѣ, които правителството на демократическата партия обща, и които сѫ начало за неговитѣ данѣжни реформи. Началото то изпълни твърдѣ смѣло, обаче нишитѣ противници зжбъ не обѣлватъ за това. Народа, обаче чу общицията и има дѣлата, той ги чувствува и вижда, че много по-вече е изпълнено отъ общицианото въ тѣй кратко врѣме.

Р.

Народняшка алчностъ.

„Вѣжѣтъ си жѣни козината по не и ирава си“
(Нар. пог.)

Съ поеманието си властѣта, първи варненскитѣ народници проявиха своя вѣлича апетитъ и се нахвърлиха, като орли на мърша, върху Бъл. Т. П. Дружество.

Ни едно правителство, во главе своятъ делегатъ съ своитѣ 100 гласа, не е отивало до крайностъ, както стори народничкото съ избиранието за членове на управ. съвѣтъ петъ народници и единъ стамболивистъ на 31 мартъ т. г.

Прѣди да се открие събранието, тукашниятъ народнички лидеръ П. Петровичъ миткаше съ изплѣзепъ езикъ до всички народняшки сподвижници. Потъналъ въ потъ, той сновенно по всички страни и прѣди самото откриване на засѣданието и издаваше една безмърна заинтересованостъ.

Събранието се откри и се конституира бюро, за прѣдседателъ на което се избра П. Петровичъ, като вѣщацъ въ воденето на акционерски засѣдания.

По ретѣтъ си слѣдваше прочитане доклада на упр. и провѣрителния съвѣти, които почти безъ дебати се приеха. Дневниятъ редъ се изчерпа, управител. и провѣрителниятъ съвѣти бидоха освободени отъ отговорностъ. Прѣдседателтъ обяви, че съгласно дневния редъ прѣдстои избиранието на трима членове за упр. съвѣтъ. Въ сжщото врѣме той, прѣдседате-

лътъ, заяви, че било постѣпило едно заявление отъ члена на упр. съвѣтъ П. Енчевъ, което и прочете.

Отъ съдържанието на това заявление явствувахе, че г. Енчевъ си подава оставката, съ мотивъ: понеже директивата на управлението не оправдава очакванието на акционеритѣ и за да имъ дадѣтъ възможностъ да защитятъ интереситѣ си, подалъ своята оставка отъ членството.

Съ такова заявление излезе прѣдъ събранието г. Енчевъ и се самопожертвува за благото на акционеритѣ.

Прѣдседателствующиятъ, комуто съдържанието на това заявление много по отрано е било известно, съ свѣтквична бързина прѣдложи да се одобри тая жестъ на Енчева. Безъ да подложни на обсъждане оставката на Енчева, безъ да допусне оцѣнка на изложенитѣ въ нея мотиви, още повече, че тя се подава ненадѣйно и слѣдъ като събранието бѣ вече одобрило сметнитѣ, — прѣдседателствующий много прѣбързапо, така смотолеси въпроса, че вмѣсто изборъ само за трима допълнителни членове, той, въпрѣки изричната нарѣдба на тѣрг. законъ, прѣдложи, та, съ силата и тежестта на правит. делегатъ, произведе се изборъ за всички членове на управител. съвѣтъ.

Ето какъвъ произволъ се извърши отъ Варненскитѣ народници които сѫ били рѣшили, какъ, какъ да се настанятъ на трапезата на нещасното Б. Т. П. Д-ство.

А колкото за факта, спорѣдъ който П. Енчевъ, незащитайки своето и онова на бившитѣ си другари достойнство, а излезе въ деня на събранието да поднася оставката си, съ подобенъ своеобразенъ мотивъ — то той е некачествитъ. Той, Енчевъ и който прѣзъ 1910 г. е изпълнявалъ длѣжността Директоръ, който като такъвъ сѫ хленѣтъ изтрѣгна отъ другаритѣ си командировка за въ одеса, да присѣствува при поправитѣ на парахода „Борисъ“. За тая командировка той получаваше по 40 лева дневни и така запази дружественитѣ интереси, та, вмѣсто за 14,000 лева поправката на парахода възлезла на 70,000 лева. Тоя сжщиятъ Енчевъ сега е ималъ смѣлостта да обвинява управлението въ не добра директива и си подава оставката. О врѣмена, О правн! И всичко това, защо го прави Енчевъ? Естествено, че не за друго, освѣнъ да се изпълни онова, което се иска отъ народняшката пасмина, апетитъ за властъ, чисто по народнички. Тия хора когато искатъ да постигнатъ известни свои цѣли, отриватъ и законъ и уставъ, само и само да успѣятъ въ намеренията си.

Тѣй поставили въпроса, властъ имеюцитѣ произведоха изборъ за цѣлъ съвсемъ новъ упр. съвѣтъ, въпреки дневния редъ и прѣдписанието на устава (чл. 26), като въ резултатъ се избраха П. Петровичъ, П. Енчевъ, К. Геновъ, Ив. Петровъ, Зл. Бръковъ (вероятно кандидатъ за Директоръ, за която длѣжностъ гласуваха кредитъ въ бюджета за 1911 г. 18,000 лева) и Тони Петровъ.

Противъ тоя изборъ е подадена въ сѣда надѣждна тѣжба.

Прѣди още протокола на събранието да бѣде съставенъ и испратенъ въ сѣда самозванитѣ дружественни управници се събиратъ въ помѣщенieto на Д-ството още на 1 априлъ сутрешта и конституиратъ слѣдъ общъ съвѣтъ, подъи поч-прѣдседателството на П. Петровичъ ватъ да управляватъ... Поголѣмъ скандалъ отъ тоя възможенъ ли е? Безъ да бѣде утвърденъ протокола на събранието отъ сѣда, който слѣдъ утвърдението му, до 15 дни подлежи на констестиране, безъ новозбранитѣ да вписатъ своята гаранция съгласно закона и устава и безъ да бѣдатъ вписани въ регистри на сѣда тѣхнитѣ подписи — тия г-да се настаняватъ за управително тѣло на Д-ството. Нейдѣ и никогашъ подобни произволи не сѫ бивали вършени. Вече отъ тукъ на тѣй акционеритѣ сѫ осигурени съ тѣсти дивиденди. А пай тѣститѣ дивиденди ще получава държавата:

та е пай-тѣстия акционеръ. Освѣнъ това въ бюджета си за т. г. тя е отпущнала 50000 лева за покупка на 2 нови парахода. Въ „новозабранитѣ“ управници сѫ и ония вѣщи купувачи на дружеств. парахори, за вѣщината на които най-краснорѣчиво свидѣтелствуватъ самитѣ параходи.

Акционеръ.

Варненск. Градск. Общ. Библиотека
ДОПИСКИ.
на Библиотеката

Помолени сме да дадемъ гласностъ на слѣдующето съобщение отъ управлението на Общинската Библиотека: **Пакана**

Прѣди 14 мѣсеца приехъ управлението на общинската библиотека въ пълненъ хаосъ и разнебитѣ. Редовенъ инвентаръ нѣмаше и сжществувахе само единъ мизеренъ, съкъмонъ неграмотно отъ прѣди 8 години каталогъ; (1903 год.) който обаче не отговаряше на дѣйствителността, защото съдържаше само книги набавени отъ прѣди 8 години; а всички други книги постѣпни въ библиотеката въ тоя промежутѣтъ, останали незаписани нигдѣ и се търкаляха на тавана въ прахъ и разхвърлени въ разни направления (такива книги намѣрихъ на тавана повече отъ 2000). При провѣрката на книги направена, разбира се, само на основание на стария каталогъ (1903 год., друго сръдство за каква годъ провѣрка нѣмаше) се указа, че сѫ изгубени около 1500 книги на стойностъ 6—7,000 лева, особено е пострадали юридическия отдѣлъ. И ако това положение се продължеше още 2—3 години, тогава библиотеката цѣло да има нужда да се набавя и урежда всичко отново.

Първата ми грижа бѣше да се приведе всичко въ известностъ; да се направи редовенъ инвентаръ (онпосъ на книгитѣ). Слѣдъ това се приготвиха 2 екземпляра нови (пълни) каталози за публика, дѣто се вписаха всички книги незаписани до сега, за да бѣдатъ достѣпни за ползуване на публиката. Такива нови книги се вписаха до сега около 2,600. Освѣнъ това се състави пълненъ картоненъ каталогъ (поазбученъ) за справки. Благодарение усилената работа на малкия ни персоналъ, днесъ приблизително може да се каже, че всичко е уредено и стои на разположение на публиката.

Въ течение на 14-ѣхъ мѣсеца нѣкой мѣстни вѣстници често се занимаваха съ библиотеката, но за жалостъ свѣсѣмъ нарѣдко се явяваха статии, писани вѣщо и съ познаване на работитѣ, а никой не е далъ нѣкой умѣстенъ съвѣтъ. Мнозина знаеха само много да прѣтендиратъ, но не некаха и да знаятъ, че библиотечното управление е прѣтоварено съ работи най-елементарни, които трѣбвало е да бѣдатъ уредени още прѣди 10—15 години, но останали непобутнати и сега трѣбваше да се уреждатъ наведнѣжъ. Между другитѣ, нѣкой анонименъ авторъ се е оплакалъ въ в. „Свободенъ гласъ“, че библиотекаря крие въ вѣстници, списания и иллюстрации и никому не ги давалъ за прочитъ, като загатакъ мимоходомъ, че тѣ цѣли да се даватъ слѣдъ 200 години, сирѣчь нѣма да се даватъ никога.

За освѣтление на уважаемата варненска публика Управлението съобщава, че съгласно рѣшението на библиотечния комитетъ отъ 15 Ноември 1910 год., библиотеката абонира вѣсичитѣ партийни органи (официози на полит. партии), мѣстни вѣстници и вѣстничѣтъ: Държавенъ Вѣстникъ, Вѣсти и Зорница и всѣки може да се ползува отъ тѣхъ като ги попока лично отъ п. библиотекаря; на маситѣ тѣ не се излагатъ, защото или се кжсатъ или — което е още по-лошо — се задигатъ отъ нѣкои недобросѣвѣстни четци и послѣ въ края на годината не могатъ да се подвѣр-

жатъ. Сжщо така не сѫ изложени на маситѣ и иллюстрацитѣ (руски, френски и пѣмски), защото отъ тѣхъ се изрѣзватъ картини и се вадятъ коли и въ крайтъ на годината не би останало нищо. А трѣбва да се знае, че иностранитѣ иллюстрации сѫ доста скъпи: 50—60 лева годишно. Всички други списания и журнали (на брой 48) сѫ изложени на маситѣ, но за жалостъ ставатъ плячка на нѣкои недобросѣвѣстни четци, които си позволяватъ или да вадятъ отъ тѣхъ коли (съ разни интереси за тѣхъ статии) или да крадатъ цѣли списания и по тоя начинъ разнебитватъ цѣли течения. За да се има понятие за размѣра на тоя вандализъмъ, ще приведемъ статистиката на кражбитѣ за послѣдната седмица: 1) Българска Сборка № 3; 2) Недѣля № 3; 3) Библиотека за самообразование № 4; 4) По сушѣ и по морю № 1; 5) Майка и Дѣте № 2; а отъ 6) Демократически Прѣдѣлъ № 2 липсуватъ 30 страници (извадени).

Управлението апелира къмъ читающата публика да се притече на помощъ, като контролира такива недобросѣвѣстни четци и, щомъ забѣлѣжи нѣкой недобросѣвѣстенъ четецъ, да прѣдупрѣди за това управлението.

Други мѣрки за сега, при сегашното неудобно помѣщение — 2 малки етаи — не могатъ да се взематъ, защото да се поставятъ въ 2 етаи по 1 дежуренъ чиновникъ мислимъ че е и не умѣстно и неудобно, а отчасти и невъзможно. А пѣкъ да се набавятъ двойни, а най-сетѣ може би тройни екземпляри, това би се отразило много злѣ върху библиотечния бюджетъ.

Впрочемъ, защо да се харчатъ суми заради нѣкой недобросѣвѣстенъ четци!

Умоляватъ се другитѣ мѣстни вѣстници да дадатъ гласностъ на настоящето ни съобщение.

Отъ Управлението на библиотеката.

(Съгласно рѣшението на Библиот. Комитетъ отъ 23 Мартъ).

До господинъ Ст. Русевъ, прѣдседателъ на Варненското Бюро на Прогресивно-Либералната Партия.

Помолени сме да напечатаме слѣдното съобщение.

Моля, господинъ прѣдседателю, да съобщите на бюрото, че азъ отъ днесъ прѣставямъ да бѣда членъ на прогр.-либералната партия, ако и да е сега тя на властъ, по слѣднитѣ съображения:

1. Още миналата година, прѣзъ мѣсецъ юлий, поискахъ да бѣда записанъ за членъ на партията. Нѣколко дена слѣдъ това, вий лично ми съобщихте, че съмъ записанъ. Съобщили сте за това и на ваши политически съмишленици тукъ и въ Провадия — на Р. Поповъ, Харбовъ, Г. Цонковъ и др. — и непрѣжаснато отъ тогава всички ме считате за членъ на партията. Така напр., въ Ново село, заедно съ васъ уреждахте въпроса за една политическа рѣчь, а когато отивахте въ Гешеве за агитация по общинскитѣ избори, вий сами лично ме канихте да ве придружа.

Слѣдъ като партията пое властѣта, разнесе се слухъ, че азъ съмъ билъ поискалъ слѣдъ тоя моментъ да бѣда записанъ за членъ и че бюрото не ме било приело за такъвъ. Когато единъ денъ ви запитахъ за тоя слухъ, отговорихте ми, съ чувство на възмущение, че това е инсинуация на наши политически противници, пустната съ цѣлъ да внесатъ раздоръ въ партията ни. Слухътъ, обаче, се усили, слѣдъ което провѣрихъ и констатирахъ, че източника на тоя слухъ сте били вий — вий сте казали тая „инсинуация“ на Р. В.—въ, Вл. Д.—въ и др. въ трѣна, когато сте пажушали заедно за Русе. Проче, противникитѣ, които искали да всѣватъ раздоръ въ партията, излива че сте били вий самъ, прѣдседателъ на

бюрото. Кой сж мотивитъ за това въ двучие и за таи „инспириация“, не интересва пастоящето съобщение; ще отбѣлѣжа, обаче, само това, че тѣ се криятъ въ гашия личенъ, не партиенъ интересъ.

Съ таквъ „противникъ на партията“ мевъ е невѣзможно да върва заедно.

II. Начинътъ по който прогр.-либералната партия дойде на властъ, начинътъ по който тя осмисти идеята си за коалиция, както и коалирането ѝ съ партия стояща по на дѣсно отъ нея и имаща принципи и начинъ на дѣйствие различни отъ тия на прогр.-либералната партия, е въ противорѣчие съ програмата на послѣдната и съ онава що тя проповѣдаваше когато бѣ въ оппозиция.

Тукъ приложена поврщаща членската си карта.

гр. Варна, 6/IV 1911 г.

Съ почитъ: Д-ръ С. Кузмановъ.

До Почитаемата Редакция на в. „Нова Балканска Трибуна“ копие в. в. „Народна Сила“ „Прѣпорѣк“ и „Камдана“.

Въ брой 564 на в. „Нова Балканска Трибуна“ е напечатана една дописка отъ Варна подписана отъ нѣкой си Ст. П. Харѣевъ. Въ тази дописка по мой адресъ е лансирана една мерска кѣпѣта, която кѣпѣтеника ще трѣбва да докаже прѣдъ сѣда, гдѣто съмъ потърсилъ удовлетворение, пакжршената ми частъ за да разбере, че дѣйствително има правосъдие въ България.

По своите плоската тази долия измислица показва невежеството на нейния авторъ, който смѣта, че общината е нѣкакъвъ безиргански дюгепъ, гдѣто може да ставтъ пазарлъци съ „ура-тура“, която се е изразилъ дописникътъ ви. Каква е била „работата“, която съмъ спазарилъ за 100 лева дописникътъ ви прѣмѣлава, но нека побърза да я намисли, защото скоро прокурора ще го пита за нея.

Колкото се отнася за моето минало, азъ съ него се гордѣя. Трудътъ може да се смѣта за порокъ отъ дописникътъ ви, но азъ отъ него не се срамя. Мазоли по рѣцѣтъ си може да имамъ, но пѣтно на лицето си нѣмамъ и нѣма да позволя никому да ме пѣтти.

Моля Ви Господине Редакторе, ако вашия вѣстникъ служи на истината дайте мѣсто на тия ми редове.

гр. Варна 7 IV 1911 година.

Съ Почитание:

Д. Беделевъ.

Хроника.

По случай свѣтлитъ Христови празници честитимъ на читателитъ си и имъ пожелаваме да ги прѣминатъ най-весело.

Нещастното Българско Търговско Параходно Дружество. Жаквата за властъ е тласнала народничитъ толкова далече, щото Окржжниятъ Сѣдъ ще е нужно да ги вразумѣва. Самоизбрали се за членове на управителния сѣвѣтъ, противъ изричититъ нарѣдби на търг. законъ, противъ устава и противъ дневния рѣдъ, поне да бѣха чакали да се произнесе Окр. Сѣдъ, на тогава да съобразяватъ своитъ попататѣлни постѣпки и дѣния. Каква нахалност! Още на сѣдѣния донѣ слѣдъ избора тѣ узурпирали властта на дружествени у правници, дори безъ прѣдставяне въ каква гаранция... и започнали да разпорѣждатъ. Слѣдъ к-то сѣдѣтъ ще разрѣши въ отрицателна смисълъ въпроса по тѣхния изборъ, тѣ ще завзематъ положението на изгонени черкези и ще има да се червятъ и срамуватъ. Впрочемъ тѣ не сж способни да се червятъ... Отъ тѣхнитъ произволни постѣпки

не полза, а само врѣда ще получи дружеството. Знаио е, че държавата участвува съ 1/3 въ основния капиталъ на това дружество и че тя харчи за неговото съществуване всѣка година по нѣколко стотини хиляди грѣшни народни левове сѣдвователно, оцетява се и държавата. Прѣдирпетиятъ горѣзложенъ народнички походъ сержководи отъ оня народнички гешефтаръ, който е извѣстенъ съ свойтъ базиргански похватъ и който въ варненския търговски сѣвѣтъ играе ролята на едноокия въ царството на сѣвѣтитъ. Тоя сѣвѣтитъ господинъ, дебютиралъ твърдѣ нещастно по търговската си кариера въ Варна съ едно акционерско комисионерско дружество, днесъ съ силата на паричнитъ субсидии на едно търговско-индустриално учрѣждение, застава нѣкои търговски вѣстници та се гърчатъ и кѣчатъ въ уводни статии, съ съ дѣржане на рекламни търговски афиши. Читателитъ си спомня, че единъ търговски вѣстникъ въ уводна статия за параходното д-во нѣе на новия управителенъ сѣвѣтъ вѣнци хваления, сѣдѣ като въ сѣщата статия заявява: „Върху начина на избирането му не некаме да се спираме, защото така е ставало при избирането на всичкитъ бивши управителни сѣвѣти“. Дължимъ да въразимъ на тоя нещастенъ вѣстникъ, че никога никой управителенъ сѣвѣтъ не е избранъ тѣй башибозушки, и противъ всѣкакъвъ законъ, и противъ дружественния уставъ, и противъ всѣкакъвъ дневенъ редъ. *) Рекламата въ вѣстникарската уводна статия впрочемъ принася мечешка услуга на „новоизбрания“ управителенъ сѣвѣтъ, и, за жалостъ още повече на самото дружество: въ статията се описва състоянието на дружеството като най-лошо, причинено отъ лоши управници прѣвъ всичкия неговъ животъ, а за реклама на „новоизбрания“ управници статията съобщава: Всички тѣ („новоизбрания“) и други пътъ сж били въ управителния сѣвѣтъ... „Ние ще добавимъ, че „новоизбрания“ дълго врѣме сж се изрѣквали и управлявали дружественитъ работи, та ако сегашното състояние на дружеството е най-лошо, то е изодъ на тѣхнитъ управнически трудове и способности. Значи, добри управници, а дѣлата имъ лоши. Горки акционеръ и нещастно В. Т. Пар. Дружество!

Свободата на събранията потжпана.

Денътъ се познава отъ сутринъта, казва една народна поговорка. Коалиранитъ се партии още въ първитъ дни на управлението си почнаха да проявяватъ старитъ си насилнически инстинкти. Една отъ най-дѣлнитъ свободи на гражданитъ е свободата на събранията. Тя е изрично освѣтена отъ основния ни законъ — членъ 82. Тая свобода, обаче, никога не се е правила на народничитъ и цанковиститъ, защото тѣ не искатъ да се хвърли свѣтлина върху позорнитъ имъ дѣла. Ето единъ отъ многото факти, които потвърждаватъ нашето миѣние: на 1 тогъ въ Каварна било е свикано събрание отъ народния прѣдставителъ Г-нъ Рашевъ, членъ на земл. парламентарна група. Когато той е засѣгналъ миналата дѣйностъ на коалиранитъ се консервативни групи — народници и цанковисти — и е подчърталъ, че нищо добро нѣма да донесе за страната тѣхното ново управление, билъ е заплашенъ и оскърбяванъ отъ една народничко-цанковистка шайка, която съ дививкове поирѣчила Г-ну Рашеву да довърши рѣчта си. Отъ подобни типове се състоятъ двѣтъ партии, на които днесъ, за голямъ народно нещастие, се повѣри управлението на страната.

Жалко посрѣщане.

Въ нѣкои софийски вѣстници сѣрѣщаме лѣжливото съобщение че

*) Вижъ дописката ни въ сѣщия тоя брой отъ „акционеръ“.

м-ръ Людекановъ, като дошелъ въ града ни, билъ посрѣщнатъ на гарата отъ нѣкакъвъ народъ. Дължимъ да констатираме че тоя народъ — посрѣщачъ се състои отъ 4 цанковисти колкото ги има въ Варна, отъ нѣколко народника (безъ окр. управителъ) и отъ цялата полицейска стража на коне

Едно мѣстно цанковистко вѣстниче, проводникъ на всичко мръсно и отвратително, пише, че Смиль Кжржливъ и др., които бѣха наклеветили бившия ни градоначалникъ Попова били оправдани за клеветата. Това съобщение е такава гнусна лъжа, каквито сж всичкитъ съобщения на тѣя парцалъ Кѣвѣтничитъ не сж оправдани; тѣхната вина е била напълно установена, но тѣ сж освободени отъ сѣдене, както гласи присѣдата, защото прокурорътъ пропуналъ да поиска разрѣшение отъ м-ра, съгласно чл. 244 отъ наказателния законъ.

Опровержение.

Получи се въ редакцията ни едно опровержение отъ тукашния околийски началникъ. По нѣмаме мѣсто въ настоящия брой, остана да се помѣти въ идущия Тоя опровержение по стилъ и граматика не се отличава отъ манифеста на Софийския Меченовъ. Редакцията ни всѣкога ще дава мѣсто на каквито и да е опровержения за освѣтление на стипата, но не можемъ да не обърнемъ вниманието на г-на Началника да пише по грамотно.

Почувствували сж се твърдѣ зѣвужилени сегашнитъ властвуващи отъ жеста на демократическитъ окржжни управители и околийски началници съ единодушното подаване оставкитъ си. Че властвуващитъ сж почувствували всичкото онова прѣврътливостъ, имъ отпави демократическитъ административно полицейски персоналъ, това се вижда явно отъ тѣхнитъ печатни органи, които злобно хроникираха това отрадно явление въ нашия политически животъ. Пише г-да те, противници, каквито цѣте коментарии, обаче не можете да опровергнете крупния фактъ, че никой отъ демократическитъ окр. управители и окол. началници не докажа служене на политически противникъ. Вмѣсто заслужена похвала, вие отправяте порицание. Това доказва вашата дѣбнравостъ. Вземете примѣръ отъ тоя демократически жестъ, та когато ще се сгромолясате, да не се самоунижавате съ промѣна на политически боп и съ подмилване около чуждо начелство.

Властвуващитъ сж се стрѣснали твърдѣ много отъ мѣлвата, че демократи и земледѣлци ще работятъ въ съгласие въ прѣдстоящитъ избори за Велико Народно Събрание. „Денъ“, пионерътъ на прогресивно-народничкото сливане, прѣвъ съобща, че въ лагера на лѣвитъ партии владѣло тревога и особено въ тоя на демократи и земледѣлци, защото правила опитъ за съединено дѣйствие по прѣдстоящитъ прѣдставителски избори. А варненската правителствена „Пѣскавица“, като съобщава за съгласение между демократи и земледѣлци, възкличава: „Напрѣдъ, Господа, съ кратуникитъ и трикожника!“ Всичко това издава вашата тежка загриженостъ, Господа властвуващи! Тревогата съвсемъ не е въ лагера на лѣвитъ партии, защото съ тѣхъ е граматното мнозинство на избирателитъ и особено съ демократи и земледѣлци. Вие, г-да властвуващи, издавате тревогата въ вашия лагеръ прѣдъ грозната перспектива отъ дружна борба на демократи и земледѣлци. Прѣдогаждате вие какво ви очаква въ прѣдстоящитъ избори отъ демократи и земледѣлци, защото земледѣлцитъ,

ако и да живѣе въ село, знае да цѣни управника. Той разбира твърдѣ добръ, че пародникътъ, съ помощта на цанковиста — *делгата* съ *гирнето* кроятъ за българския земледѣлецъ шапката на ромѣнския сезиинитъ, съ надписъ: „земледѣлецъ безъ сѣмя“, въ проти воположностъ на ръководящия всѣки демократъ политико економически принципъ: „сѣмята на земледѣлца.“

Рѣшения на общинския сѣвѣтъ.

Априлската редовна сесия на общинския сѣвѣтъ е открита отъ 4 т. м. Въ едно отъ засѣданията си общинския сѣвѣтъ се занима съ въпроса за безплатната медицинска помощъ, която се дава на бѣднитъ варненски граждани. Сѣвѣта водимъ отъ желание да разшири ползуването отъ безплатна медицинска помощъ и отъ друга да я уреди за да се избѣгватъ злоупотѣбленията, в рѣшилъ да се съставятъ списѣци на лицата, които ще се ползуватъ съ безплатна медицинска помощъ. За съставянето на тия списѣци общинското управление ще се отнесе до учителитъ, енорейскитъ свещеници, еснафескитъ корпорации, комитета на труда, работническитъ синдикати които да дадатъ нужнитъ свѣдѣния за тия списѣци. Това е едно твърдѣ похвално рѣшение на сѣвѣта.

Очакваме „епохалнитъ“ статитъ на в. „Свѣткавица“ за разкриване „епохалнитъ“ дѣла на общинския сѣвѣтъ. Не се съмняваме, че в. „Свѣткавица“, както обикновено ще свѣтка въ областитъ, но не ще може да грѣмне.

Около оная стрѣвъ, която се казва Варненска община обикаля депонощно, съ опулени и кръвясали очи, бияща се съ юмруци въ гърди, разливана, глутницата изъ лагера на *делгата* и *гирнето* и рискува да заболѣе отъ *заязбича*.

Единъ отъ варненскитъ лидери на *делгата* познатъ по способноститъ си при сѣщи на съвѣрменни народнички гешефтаринъ, който най-много се е оивалъ съ гешефтарски цѣли около единъ влиятеленъ по добродушенъ стамбуловски депутатъ прѣвъ епохата на Генадиева, тоя народнички лидеръ съ отлични базиргански похвати, публично, прѣдъ *търговската лонджа* въ Варненското търговско кафене, скръпащъ съ зѣби, се е закарнитъ:

„Чакаме само смѣната на прокурора... тогава само общински сѣвѣти ще станатъ въ Варна...“ Другъ нѣкъ, отъ лагера на *гирнето* извѣстенъ пакъ по сноя выдичанетитъ, се хвалилъ че противъ демократическия общински сѣвѣтъ имали 20 — 30 обвинителни пункта, за толкова прѣтѣжплення, които цѣли безъ друго да послужатъ за разтурване на сѣвѣта. — Правителствената нѣкъ „Пѣскавица“ въ Варна постоянно траби, че щѣла да изнася епохални демократически афери. Врѣмето си лѣти, никога не чака, горкитъ народници и цанковисти въ Варна, все прѣстѣжплення, все афери сънуватъ, нищо на яве нѣма и рискуватъ да хванатъ *заязбича*, та ще трѣбва нѣкой ветеринаръ да ги цѣри.

Прѣдалъ длжността си.

На 26 мартъ н. г. бившия Градски Началникъ г. Г. Поповъ, който веднага слѣдъ оставката на демократическото правителство, подаде писмено своята прѣдаде длжността си на своя секретаръ. Единъ денъ прѣди тоя г. Поповъ е свикалъ стражата отъ всички полиц. участъци и слѣдъ като имъ благодарилъ за войничката вѣрностъ, добросѣвѣстната и честна служба и цѣното съдѣйствие, което винаги е намиралъ въ тѣхното лице за опазване живота, имота, честта и свободата на гражданитъ, както и за издигането морала въ

управлението, напомнилъ имъ да пазятъ свѣто тия добродѣтели, да не се поддаватъ на печисти партизански домогвания; високо да издигнатъ законитъ и еднакво, добросѣвѣстно и безпристрастно да ги прилагатъ между гражданитъ безъ разлика на партия. Раздѣлата въобще е била много сѣрдечна и още сѣщия моментъ около 20 души стражари и 4 души старши стражари заявили, че желатъ да напуснатъ службата заедно съ началника си. Това началника не допусналъ, като имъ заявилъ, че е желателно да останатъ и че трѣбва да служатъ и за напрѣдъ въ така честно и добросѣвѣстно...

Новитъ прогресисти.

Въ село Бѣла отъ нѣколко години насамъ се подвизава единъ бездаренъ типъ, който е способенъ на всички мерзости. До сега на всички властующи партии се е давалъ въ услуга и понеже у демократитъ неможа да намѣри приемъ, напоследѣкъ като дочулъ, че цанковиститъ ще дойдатъ на властъ обявилъ се за прогресистъ.

За да добие право на избирателностъ по единъ мошенически начинъ той е успѣлъ, съ помощта на единъ секретаръ-бирникъ отъ друга община, въ предвечернето на селско-общинскитъ избори да се здобие съ фалшиво продавателно, на основание на което е прѣхвърлилъ върху себе си една кѣща, която ужъ билъ купилъ прѣди нѣколко години. И благодарение на мошеничествата му, той е успѣлъ да се избере въ послѣднитъ избори и за общински сѣвѣтникъ. Сега като башъ прогресистъ е кандидатъ и за кметъ. Тежко и горко на бѣленци, ако не си отварятъ очитъ и допуснатъ да се избере за кметъ този мошеникъ, сѣрѣщу когото цѣло село е викало. Ще имаме случай да се поровимъ по на широко изъ миналото му, за да видятъ нашитъ „порядъчни“ прогресисти каквитъмни личности прибиратъ въ сѣрѣдата си. На бившия окол. началникъ е било съобщено за съставянето на фалшивия документъ и той е възбудилъ сѣрѣщу него и сѣрѣщу виновнитъ длжностни лица углавно прѣсѣлѣване. Какво е станало съ диренето не знаемъ, но за всѣки случай поканваме г. прокурора да поиска отъ окол. началникъ дознанието.

Поставяне бюста на Алеко Константиновъ. — Столичното кметство е удовлетворило молбата на дружеството на журналиститъ, да се постави на видно мѣсто въ Столицата бюста на незабравимия писателъ Алеко Константиновъ.

Получи се въ редакцията ни (важнина отъ сп. „Свѣрѣмненна Мисль“ съ слѣдното съдържание:

Ст. Михайловски — „Людокость“. Д. Подвързачовъ. — Стихове. Л. Н. Толстой. — Ягоди (разказъ). Д. Бояджиевъ. — Стихове. Ив. Т. Кар. — За новата белегистика.

Рускитъ социалдемократи за Толстой.

Ст. Михайловски. — Въпросътъ на въпроситъ.

Д-ръ Ас. Златаровъ. — Взаимно-помощта.

Х. Христовъ. — 7. Декември 1910 г. Ал. Георгиевъ. — Грандиозната борба на френ. желѣзничаръ.

Ас. Цанковъ. — Послѣднитъ подвизи на правителството.

Я. Сажзовъ. — Политиката на демокрацията у насъ.

Д-ръ П. Джидровъ. — Прѣдъ Великото Народно Събрание.

Гр. Василевъ. — Политически колебания въ Франция.

Б. А. — Вътрѣшна политическа хроника.

Д-ръ М. Тиховъ — Театраленъ прѣгледъ.

Литературни и научни новини.

Книжнина.

Книгописъ.

Финансовото положение на Варненската община.

Продължение от брой 25.

Ако финансовото положение на общината не се е влошавало през изтеклия четири години — от еключването на осем милиони заем насам, — когато нѣмаме тия доходи, които сега имаме, то е неоснователен страхът, че от сега на такъв може да се влошава, когато вече имаме ново-построени през миналата година: четири хали, 43 дюгени на пазаря, бюфетъ при „Гюндусъ Чешме“, бюфетъ при скотобойната, четири навалиони изъ градътъ, двѣ скотобойни и черварица при скотобойната. Освѣтъ тия доходни имоти, въ бюджета за тази година има предвидени кредити: 1-во за построяване здание за театрален салонъ и общинска библиотека съ доходни помѣщения; 2-ро за доходни дюгени и 3-то за нови постройки при скотобойната. Тѣй че, въследствие значително ще се увеличатъ доходитъ отъ имотитъ, които имаме. Освѣтъ това, ще може и нѣкои отъ сегашнитъ разходи да се прѣмахнатъ, ако се укаже нужда разбира се, защото много отъ поналежащитъ нужди се запълватъ постепенно. А такива сж слѣднитъ разходи:

а) по § 8 п. 2 „за освѣтление помѣщенията на общинското управление“, защото ще се замѣти съ електрическо лв 1000 г.

б) по § 11 „наемъ на частни здания“, ще се намали сегашнитъ разходъ, защото съ направата на здания прѣзъ тѣзъ год. за библиотека, нѣма да се плаща за сегашното частно здание „ 2000 „

в) по § 14 „наемъ за частнитъ здания“, които сега наемаме за училища нѣма да бъдатъ потребни, защото прѣзъ тѣзи год. ще се строятъ здания за I-ва мъжка прогимназия и за първоначални училища „ 10000 „

г) по § 22 „благотворителностъ“ ще може да се намали разхода, защото нѣма да има нужда да се отпусна помощи за много отъ указанитъ въ този § благотворителни цѣли каквито има въ текущия бюджетъ, напримеръ: на Дружество „Черноморски юнакъ“ 7000 лева; на търговското училище 1000 л. и други нѣкои още ще могатъ да се намалятъ. Тѣй че, кретида по този § може да се намали съ „ 10000 „

д) по § 26 „освѣтле-

ниеулицитъ“, площадитъ и градинитъ“, защото сегашното освѣтление ще се замѣти съ електрическо

Или Венчко 50000 „
73000 „
годишно ще може да се намали товарътъ на сегашния бюджетъ. Слѣдва.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1296

Въ допълнение обявлението си под № 675 публикувано въ „Държавен Вѣстникъ“ брой № 65 отъ 24/III т. г. извѣствамъ на интересующитъ се, че продажбата на половинна частъ отъ една къща, цѣлата построена върху около 180 кв. метра отъ камено тухленъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се горѣ отъ петъ стаи и салонъ, надъ тѣхъ двѣ стаи и отгорѣ изба отъ двѣ отдѣления; при нея прилѣпена постройка върху около 120 кв. м. отъ сѣщия материалъ и покривъ, състояща се отъ кухня, пералня и

сайвантъ; съ дворъ отъ около 360 кв. метра. Цѣлото пространство, което заематъ постройкитъ и двора е около 660 кв. метра. Находяща се въ Варна, II уч., ул. „Драгоманъ“ под №, при сѣсѣди: Юрданъ Минковъ, Маноръ Юшенлийски, Подполковникъ Ивановъ и ул. „Драгоманъ“ е почната на 25 Мартъ т. г. и ще продължава до 25 Априлъ сѣщ. г. 5 часа вечерта и съ правонадаване въ 24 часа 50%.

Горния имотъ е собственъ на Бойчо Бойчевъ, членъ отъ фирмата Радевъ & Бойчевъ въ гр. Варна, продава се за дълга му къмъ Варненската Градска Община.

Първа цѣна 1500 лева съ намаление 20%.

Желающитъ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и частъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 4 Априлъ 1911 г.

II Сжд. Приставъ: Н. СПАСОВЪ.

Варнен. Женско Благотв. Д-во „Надежда“.

ОБЯВЛЕНИЕ

Обеява се търгъ съ тайна конкуренция за построяване сиропиталищното здание въ гр. Варна.

Първоначална стойностъ се иска 45,244-75 лв. Залогъ се иска 2263 лв.

Търгътъ ще се произведе 18 априлъ т. г. точно въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, въ помещението на Варнен. Градска Община.

Тържнитъ книжка сж на разположение въ сиропиталището.

Отъ Настоятелството.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5550

гр. Варна, 2 Априлъ 1911 година.

Варненската община обявява, че на 4 Май т. г. при кметството на общината ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката на Химикали, апарати и стъклария за общинската химическа лаборатория.

Офертитъ ще се приематъ отъ 9—11 ч. сутринта. Приблизителната стойностъ на прѣдприятието е 5500 лева. Залогъ—275 лева.

Г. г. конкурентитъ трѣбва да се съобразяватъ съ закона за общественитъ прѣдприятия.

Тържнитъ книжка сж на разположение.

Кметъ: ИВ. ЦѢРОВЪ.

Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

БОРИСЪ ПОПОВЪ

(АДВОКАТЪ)

Се раздѣли съ досегашния си съдружникъ Добришки адвокатъ Тодоръ Тошевъ и се установява за винаги въ гр. Варна, до Окржния Сждъ.

Приема да защитава всѣкакъв видъ дѣла прѣдъ всички сждилища въ Царството.

1—55—2

Обявление.

Долоподписанитъ, съобщаваме на интересующитъ се, че откупихме Държавната гора при мѣстността „Рогачево“, до селото Чукурово (Текенска община) въ която се намиратъ необходимитъ принадлежности за единъ земледѣлецъ като: мертеци, колове, пѣрти, дърва и др.

За улѣнение на купувача било каквото и да е, билетитъ ще се издаватъ на самата гора.

Цѣнитъ много намалени.

Материалъ насѣченъ и не насѣченъ.

Балчикъ, Декември 1910 г.

Съ почитание:

1—50—3

Ж. Атанасовъ, П. Гецовъ и Райчо Петровъ.

Първа Българска Модерна Фабрика

ТАХЖЕНА-ХАЛВА, ЛОКУМЪ И ДР.

А. Г. Кацулисъ — Варна.

ФАБРИКАТА ПРОИЗВѢЖДА:

ХАЛВА въ обли тенекийни кутии по 8. 6. 4. 2. 1. $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ кгр.

ЛОКУМЪ фжстжклии въ кутии по 5. 1. $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{5}$. и $\frac{1}{15}$ „

„ кристалъ триколоренъ въ кутии по 1. $\frac{1}{2}$. и $\frac{1}{5}$ „

„ царски „ „ по 1 — $\frac{1}{2}$ кгр.

НЕБЕТЪ-ШЕКЕРЪ (КАНДИО) въ каси по 25 килограма.

ЛЕВЛЕВИ-ШЕКЕРЪ „ „ по 35 „

ПРОДАЖБА НА ЕДРО.

5—11—5 ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЪ ГАРАНТИРАНА.

Интересно за любители —
телитъ на ловѣтъ!

Продава се ловджийска пушка испанска система 16 калибръ.

—ЦѢНА ИЗНОСНА.—

Споразумение въ печатницата на Д. Тодоровъ — Варна.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ Е
ВЕЧЕРИНКИ И УТРА

кн. IV отъ

Ив. Ст. Андрейчинъ

ЦѢНА 3 лв.

издава книжарницата на

К. Евстатиевъ — Варна.

1—45—5

НАРОДНА СИЛА

— Органъ на Варненския Окржженъ Демократически Комитетъ —

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр. 0-80 лева

На II и III стр. по споразумение.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: Н. Нейковъ.

Ржкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.